

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010426
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci proti obžalovanému F. R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 25. 04. 2013, sp. zn. 2T/56/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. júna 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. R., narodeného XX. XX. XXXX,

s a z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného F. R. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že :

dňa 4. mája 2012 v čase do 16. 20 hodiny po ceste III/06410 medzi obcami Pribeta a Bajč smerom na Hurbanovo riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Favorit, evidenčného čísla KN-604 DI, kedy bol zastavený hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno po tom, čo prekročil maximálnu povolenú rýchlosť mimo obce o 18 km/h, pričom počas dopravnej kontroly bol podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu meracím prístrojom Alcotest Dräger 7410, evidenčného čísla ARFM-0408, ktorým bolo zistené, že má v dychu 0,89 mg/l alkoholu.

Za to mu uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Komárno z 05. augusta 2013, sp. zn. 11T/79/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok, v zákonom určenej lehote, odvolaním napadol obžalovaný.

Namietal v ňom, že napriek dôvodom nutnej obhajoby bol napadnutý rozsudok vyhlásený v neprítomnosti jeho obhajcu, čo zakladá dôvod na podanie dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku. Vytýkal súdu I. stupňa, že nezisťoval jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody z pohľadu zistenia zákonnej podmienky uvedenej v § 44 Tr. zák., že trest uložený mu skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný. Vyslovil presvedčenie, že v budúcnosti sa obdobného konania vyvaruje.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že sa zameria na možnosť použitia § 44 Tr. zák. a § 54 Tr. zák., pretože za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je možné považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho súdneho rozhodnutia.

Na žiadosť obžalovaného bolo verejné zasadnutie odvolacieho súdu vykonané v jeho neprítomnosti.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné.

Navrhol rozhodnúť podľa § 319 Trestného poriadku a odvolanie obžalované ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, odvolací súd nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Rešpektoval zásadu „reformatio in peius“ - zákaz zmeny k horšiemu, pretože odvolanie v neprospech obžalovaného podané nebolo. Neopomenul prihliadať na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by zakladali dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Dospel k rozhodnutiu, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 Tr. por..

Pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní súd I. stupňa postupoval podľa Tretej časti, Tretej hlavy Tr. por. ako aj ďalších jeho ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods.1 písm. a/ Tr. por..

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného ohľadne neprítomnosti obhajcu na vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku, tieto odvolací súd nepovažoval za dôvodné, keďže zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 25. 04. 2013 nevyplýva, že by tomu tak bolo. Zároveň z uvedenej zápisnice nevyplýva, že by obžalovaný namietal také skutočnosti, ktoré následne uviedol v podanom odvolaní. Je zrejmé, že obžalovaný bol prítomný pri vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení i poučení o opravnom prostriedku, ktorý podal riadne a včas. S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil žiadne porušenie práv obžalovaného, ktoré by zakladalo podanie dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Na základe úplného a zákonne vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov v súlade s kritériami uvedenými v § 2 ods. 12 Tr. por., súd I. stupňa dospel k správnym skutkovým záverom. Zo súhrnu priamych, nepriamych a listinných dôkazov dospel k správne záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v tzv. skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 25. 04. 2013 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd I. stupňa

po splnení všetkých zákonom upravených procesných podmienok prijal. Vzhľadom na uvedené súd I. stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal, vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok o treste, súd I. stupňa pri ukladaní trestu správne u obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval ako aj priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.- bol už za trestný čin odsúdený.

Pretože prevažoval pomer priťažujúcich okolností, súd I. stupňa nepochybil, keď zákonom upravenú sadzbu až 1 rok upravil postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a v konečnom dôsledku ukladal zvýšený trest v sadzbe 4 mesiace až 1 rok.

Vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz súdu I. stupňa z 24. 05. 2012, sp. zn. 11T/79/2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.), boli splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Tr. zák.), ktorého výmeru 10 mesiacov odvolací súd považuje za zákonnú, správnu a primeranú.

V tomto smere súd I. stupňa správne poukázal na predchádzajúce dve odsúdenia obžalovaného od roku 2007 pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú bol vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol 14. 09. 2011 podmienene prepustený za súčasného uloženia probačného dohľadu, pričom 25. 04. 2012 a 04. 05. 2012 sa dopustil dvoch samostatných prečinov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za ktoré mu súd I. stupňa ukladal súhrnný trest v prejednávanej veci.

Na základe uvedeného aj odvolací súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., pretože vzhľadom na osobu obžalovaného - jeho predchádzajúce odsúdenia za rôznu úmyselnú trestnú činnosť a uložené tresty, ktoré neviedli k jeho náprave a prevýchove, nemožno konštatovať, že trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

Súd I. stupňa nepochybil, keď spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno z 05. augusta 2013, sp. zn. 11T/79/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (§ 42 ods. 2 Tr. zák.).

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bolo správne a zákonné.

Za správny a zákonný považoval odvolací súd aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, ktorého účelom je dočasne vyradiť obžalovaného z možnosti vykonávať činnosť - viesť motorové vozidlo, na ktoré je potrebné osobitné povolenie.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, s poukazom na horeuvedené zistenia tieto odvolacie súd nepovažoval za opodstatnené, pretože neodôvodňovali iné rozhodnutie v napadnutých výrokoch rozsudku.

Z týchto dôvodov, odvolací súd nezistiac žiadne právne relevantné a významné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli obžalovanému na prospech, jeho odvolanie zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné (§ 319 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny
opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).